

MINNEORD/VERS TIL DØDSANNONSER

1. I sorg ved din bære vi sammen står,
og takker for alt gjennom mange år.
Dypt i hjertet vi minnene gjemmer,
og deg min kjære, vi aldri glemmer.
2. Alltid andres ve og vel.
Aldri sparte du deg selv.
En inderlig takk fra dine kjære.
Din godhet og omsorg
vi i minnet vil bære.
3. Hvil i fred.
4. Elsket og savnet.
5. Takk for alt du var for oss.
6. Alltid kjærlig, god og mild,
aldri vi deg glemme vil.
7. Minnes i takknemlighet.
8. Skjønt å få hvile når kreftene svikter,
tretter etter livets vekslende strid.
Skjønt i den evige hvile å sove,
vi ønsker deg alle hvile i fred.
9. Et strevsomt liv har ebbet ut,
en flittig hånd har dovnnet.
Din arbeidsdag har nå tatt slutt,
ditt gode hjerte sovnet.
10. Ditt hjerte som slo så varmt for oss alle,
og øyne som våket og strålte så ømt,
har stanset og sloknet til sorg for oss alle,
men hva du har gjort, skal aldri bli glømt.
11. Hjemmet du vernet så trofast og sterkt,
hverdagens strev var ditt krevende verk.
Ømhet og troskap du stilt flettet inn,
minnet om deg lever dypt i vårt sinn.
12. Så lukker vi deg i våre hjerter inn,
og gjemmer deg innerst inne.
Der skal du fredfullt bo i våre sinn
som et kjært og dyrebart minne.

13. Så tomt å stille det blir her hjemme,
når den man elsket forlatt oss har, ei mere høre din kjære stemme,
takk for alt du for oss var.
14. Stille kom døden, den kom som en venn,
tok far/mor ved hånden
og leide han/henne hjem.
15. Jeg gråter fordi du er borte,
og i glede fordi du har levd.
Lar tårene renne
slik de aldri har gjort det.
Et hjertegodt menneske
har døden nå krevd.
16. Ditt liv du alltid bygget
på kjærlighetens grunn.
Du tenkte først på andre
helt til siste stund.
17. Du var så vond å miste.
Du var så god å ha.
Men alle gode minner,
kan ingen fra oss ta.
18. Å møtes og skilles er livets gang.
Å skilles og møtes er håpets sang.
19. Et hjerte kan slå,
et hjerte kan breste.
En venn kan man ha,
en venn kan man miste.
Men i våre hjerter er du gjemt.
For en som deg blir aldri glemt.
20. Mot sykdom og smerte
du kjempet og led.
Vi savner deg sårt,
Men unner deg fred.
21. Så kom dagen og siste timen,
livets vei til ende var.
Takk for dager, takk for minner.
Takk for alt du for oss var.

22. Døden er ikke så skremmende som før.
Folk jeg var glad i
har gått foran og kvistet løype.
De var skogskarer og fjellvant.
Jeg finner nok frem.
(Kolbein Falkeid)
23. Takk for all kjærighet
du lot oss få. Vi unner deg hvilen,
men savner deg så.
24. Takk kjære, for alt du var,
for lys du tente,
for smil du gav.
25. Fra ditt liv så lett vi finner,
gode, rike, vakre minner.
26. Fra livet til døden
er veien så kort,
vi kan ikke fatte
at du er gått bort.
27. Fritt suser trærne
rundt hjemmet du elsket.
Farvel nikker blomstene
du vernet så tro.
Takk kvitrer fuglene
som dagen deg hilset.
Stilt hvisker vinden:
”sov i ro”.
28. Hjertet som banket for andre,
for alltid har stilnet av.
To flittige hender er foldet,
som aldri tok, men alltid gav.
29. Hva du led, det ingen kjenner.
Stille selv du smerten bar,
smilte dog blant dine venner.
Takk for alt du for oss var.
30. Tåren – den er bitter. Sorgen – den er stor.

Men minnene er vakre, som i våre hjerter bor.
31. Høyt elsket, dypt savnet.

32. Livets sol er gått ned,
sov nå søtt og hvil i fred.
33. Minnes deg i all vår tid,
du var kjærlig, god og blid.
34. Så lite vi vet når dagen rinner,
om neste dag mer solen skinner.
Det ble den siste, og du fikk kveld.
Vi fikk ei tid til å ta farvel.
35. Stille du vandret tålmodig du led,
nå er du hjemme hos Jesus i fred.
36. Størst av alt er kjærligheten.
37. Du kjenner aldri mer den milde, svale vind
som kom strykende langs fjellet
og ga glede i ditt sinn.
38. Dine skritt finnes ei mer i naturens vakre prakt,
den bærer deg som et minne
når du kler deg i dens drakt.
39. En liten engel til oss kom,
smilte blott og vendte om.
40. Sårt er savnet.
41. Takk for alle gode minner.
42. Takk for din kjærlige omsorg
for oss alle.
43. Du var oss alle
så inderlig kjær,
du gav oss så mye,
du sto oss så nær.
Du kjempet så tappert
– sykdom til tross,
du gav aldri opp håpet
– du trøstet oss.
44. La ankret falle, jeg er i havn.
45. Du gikk fra oss så
alt for fort, følte ennå du hadde så mye du skulle gjort.
46. En siste hilsen / Et siste farvel